

ROTAVLOOT

INTERNATIONAL YACHTING FELLOWSHIP OF ROTARIANS

Jaargang 19 nummer 3

januari 2010

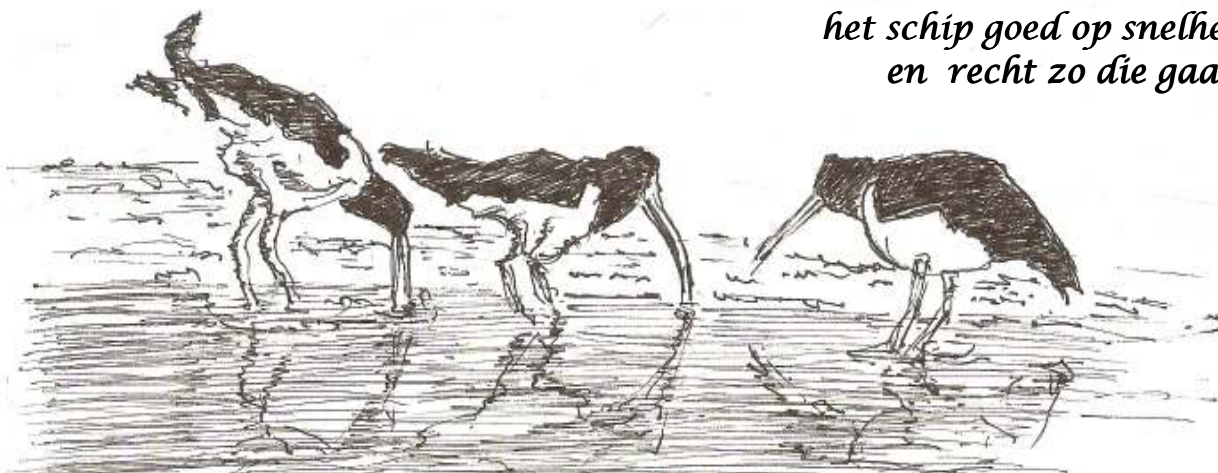
2010

**Dat het iets moois moge worden !
En waarom zouden we het niet dicht bij huis zoeken, zoals Joke**

Wadvaart

*mooi is dit varen
zo vlak langs de plaat
het glimmende zand
van het glinsterend wad
de geul die de eb
nog maar net openlaat
en scholeksters zoekend
in glinsterend wad*

*de meeuwen wat verder
genieten van sprot
ook mooi is dit varen
weer vrij van de plaat
een lopende wind
dus we vorderen vlot
het schip goed op snelheid
en recht zo die gaat*

Joke

**Deze Rotavloot telt 12 pagina's
inhoud**

Van de Commodore	blz.2	Bridge ALV Volendam 14-11-09	blz 6
Komende evenementen	blz.2	Louwrens Hackebord over het Noordpoolgebied	blz.7
Aankondiging NO vloot 13-03	blz.3	Ton van Schaik	blz.8
Aankondiging zw VLOOT 27-03	blz 4	White Hammer van P Napoleon naar Dénia.	blz.8
ZW vloot Goorinchem17-10-09	blz 5	Margo en Allert: het roer om	blz.10
		Post Convention 2010 in Toronto	blz 11

THE BRIDGE

Cmd. Neth.Fleet: Ebe Veerman
 Tel.: 0595 441926
 Past Cmd. N.Fleet: Joost de Beer
 Tel: 078 6130074
 secretary: Evert van der Stroom
 Tel: 0317 621889
 E-mail: e.stroom@wxs.nl
 Treasurer: Rolf Domenie
 Tel.: 0598 322066
 Ledenadmin Pieter van Duijn
 tel.: 023 5383474
 Cmd. ZW vloot: Henny van Loos
 broek
 Tel: 013 4631483
 Cmd.NOvloot: Adriaan Holm
 Tel: 050 4061755
 Redactie Rotavloot Chiel Marien-
 Tel: 0575 545439

COLOFON

Redactie Rotavloot: Chiel Marien
 Berkelkade 10, 7201JE Zutphen
 tel/fax: 0575 545439
 e-mail: mh.marien@introweb.nl
 Drukker: Aquarius repro, Zutphen
 tekeningen: Chiel Marien
 Rotavloot verschijnt 4 x per jaar:
 januari, april, september, en special;
 Inzendingen uiterlijk : 15-12, 15-03
 en 15-08,
 bij voorkeur per e-mail;
 of een floppy 3,5 of CD Rom kan.

Website IYFR:

www.iyfr.nl

**Verschijningsdatum
 Volgende
 ROTAVLOOT:**
 april
 2010

**Copij
 Uiterlijk
 15-03-2010**

Website IYFR

www.iyfr.nl

VAN DE COMMODORE

Beste Iyforians,

De beste wensen voor het jaar 2010 is wat ik u, mede namens mijn Tiety, doe toekomen. Het eerste decennium van de 21ste eeuw is al weer een feit. Hoewel we nog maar net aan het elfde jaar van deze eeuw zijn begonnen breken we alle records.

De zomers van deze eeuw waren de warmste sinds mensenheugenis, en net nu we op de jaarvergadering, november j.l., Prof. Dr. Hacquebord hebben gehoord over de mogelijke vaarroutes door de noord om naar zuid te gaan, mede mogelijk gemaakt door de smeltende ijskappen, hebben we te maken met de koudste winter van deze eeuw. Breken onze vloten ook records? Er gebeurt veel en daar is veel

zinnigs over te melden!

- De bridges van de 2 vloten hebben hun plannen gemaakt en zullen deze vast bekend maken in deze ROTAVLOOT.
- 3 leden van de club, t.w. Arie Quik, Sippo van der Mast en webmaster Felix Keller hebben een eerste aanzet tot een website gemaakt en de naam www.iyfr.nl geregistreerd. Daar willen we graag zaken aangaande onze fellowship bekendmaken. Onze Rotavloot blijft voorlopig per post naar u toekomen. Hebt u iets te melden wat de moeite waard is voor onze fellowship, stuur het en we plaatsen het.
- De inkomend Int. Commodore Sergio Santi houdt ons bezig met de vraag waar onze 3de vloot, de Noord West vloot, is gebleven. Daar hoort u terzijnertijd meer van.
- The bridge vergadert 2 maal per jaar. In maart de eerste keer en doorgaans in september voor de 2de keer. U mag best meedenken en hebt u iets voor de Bridge laat het ons weten. Misschien heeft u een goed voorstel voor de jaarvergadering in november 2010, schroom niet het te melden. Uiteindelijk zijn we allen IYFR. Het email adres van Evert van der Stroom, onze secretaris, staat hier links boven onder "bridge".

Tot zover voor nu en graag tot ziens op één van de bijeenkomsten in het komende jaar.

Ebe L. Veerman
 Commodore (ht)

KOMENDE EVENEMENTEN**N.O. VLOOT**

**13 maart : Voorjaarsvergadering en bezoek aan
 Hutting Yachts in Makkum**

04 september: najaarsbijeenkomst met vaarprogramma

Z.W. VLOOT

**27 maart : Voorjaarsbijeenkomst Villa Augustus
 Dordrecht met Olaf Oosterman**

22-24 mei : Pinksterweekend

13-03 2010

NO VLOOT: BEZOEK AAN HUTTING YACHTS MAKKUM

De NO-vloot biedt weer een prachtige kans elkaar te ontmoeten en iets heel bijzonders te zien!

Tijdstip: ZATERDAG 13 MAART 2010

Plaats: **MAKKUM. HUTTING YACHTS.**
Stienplaat 3
8754HE MAKKUM

Programma:
11.00 ontvangst leden, partners en introduc e(s) /nieuwe leden
11.30 - 12.15 vergadering
12.15 - 13.30 aperitief en lunch
13.30 - 15.30 presentaties en rondleiding bij HUTTING YACHTS.
15.30 afsluiting met koffie / borrel.

Kosten: Ongeveer als gewoonlijk

Aanmelden: bij Jos Sluijter, netplan@planet.nl

Hutting bouwt Koopmans ontwerpen van 40 tot 53 voet

Gebouwd voor zware omstandigheden. U zoekt een veilig, zeewaardig jacht met voortreffelijke zeileigenschappen? Maak kennis met de HUTTING 40, gebouwd voor de zwaarst mogelijke omstandigheden tijdens uw wereldreizen.

Hutting Yachts
Stienplaat 3
8754HE Makkum
0515 232023

VOORJAARSBIJEENKOMST ZW VLOOT 27-03-2010

Beste Vrienden en vriendinnen,

Mede namens onze Commodore Henny van Loosbroek wil ik u allen uitnodigen voor de voorjaarsbijeenkomst op 27-03 a.s

Datum: 27 maart 2010
Tijd : tussen 10.30 uur en 15.00 uur.
Plaats : VILLA AUGUSTUS,
Oranjelaan 7 3311 DH DORDRECHT
Gelegen aan het Wantij, in de watertoren
Tel.078-6393111

Programma: er zal als gewoonlijk koffie zijn, we vergaderen en borrelen en 's middags hebben we een bijzondere spreker : Olaf Oosterman, de oprichter van de stichting Leef je droom, die jonge mensen met een handicap meeneemt op zeiltochten. Een uniek initiatief , een inspirerende initiatiefnemer!

Kosten: nog geen details, maar we streven ernaar het vroeger door ons aanvaarde niveau niet te overstijgen.

Aanmelden: Graag wil ik een ieder verzoeken mij zo spoedig mogelijk per mail te melden of u wel of niet komt. Ik stuur dan later, maar wel tijdig, de gegevens over kosten.
e-mail h.vandenberg@bvlb.nl

Met hartelijke groet,
Henk van den Berg, secretaris zuidwest vloot

Als u van de Merwedelaan komt is Parkeerplaats voorbij het hotel bij het verkeerslicht rechts af en dan na 50 M

Olaf Oosterman

Olaf Oosterman is initiator van Leef Je Droom en vaste schipper. Ondanks zijn eigen ziekte heeft hij eigenhandig het aangepaste zeiljacht Live Your Dream gebouwd. Olaf heeft het marfansyndroom, een bindweefselafwijking. Bij hem is de hele aorta (de grootste slagader in het lichaam) vanaf het hart tot in zijn liezen vervangen door kunststof. Zijn oorspronkelijke droom - een wereldreis met zijn eigegebouwde zeiljacht - heeft hij door de vele operaties letterlijk moeten laten varen. Toch ging hij niet bij de pakken neerzitten. Hij heeft zijn droom bijgesteld en wil nu gaan zeilen met jonge lotgenoten. Dat vereist durf en doorzettingsvermogen. Zijn motto: 'kijken naar wat je wel kunt en niet naar wat je niet kunt.' Olaf kan als geen ander jongeren enthousiasmeren en motiveren. Als gediplomeerd zeilinstructeur kan hij ze opleiden tot volwaardig bemanningslid.

Op 24 november 2008 is Olaf Oosterman in Lelystad verkozen tot vrijwilliger van het jaar. Citaat van de jury: *'De heer Oosterman zorgt er door zijn onvoorwaardelijke inzet bij de stichting Leef Je Droom voor dat jongeren met een levensbeperkende hart- en vaatziekte gemotiveerd worden om hun grenzen te verkennen en te verleggen. Hij is een groot voorbeeld voor de jongeren en zorgt er met zijn positieve instelling voor dat de jongeren zijn motto: 'kijken naar wat je kunt en niet naar wat je niet kunt' delen. Als gezicht van de stichting zorgt hij ervoor dat Leef Je Droom op de kaart wordt gezet zodat deze ook in de toekomst een belangrijke rol zal spelen in het leven van deze groep jongeren.'*

Zw VLOOT NAJAARSBIJEENKOMST 17-10-2009

ZW vloot najaarsbijeenkomst 17-10-09 in Gorinchem.

Een bezoek aan Gorinchem is, zo wisten wij al, zeer de moeite waard. Gelegen aan de brede, traag doch eindeloos voort stromende Waal, nauw ingesloten tussen stadswallen die aan de rivierzijde de stad ook tegen hoog water moeten beschermen, rijk aan oude bouwsels, biedt het stadje een onvergetelijke aanblik. Die werd op deze schone ochtend nog opgesierd door heldere noordwestenwind luchten en zonneshijn, dus wat kon zich de naar de ZW vloot reppende lyforian zich beter wensen dan daarheen te gaan? Nou, een bakje koffie, met appelgebak zou niet gek zijn. Laat die nou ook al klaar staan in de Groote Sociëteit, vlak binnen de Waterpoort, en daar begroette een veertigtal lyforians en hun first mates elkaar hartelijk. Om vervolgens een uitstekende dag met elkaar door te brengen.

Hoogtepunt van de vergadering was natuurlijk de wisseling van de wacht. Commodore Sippo van der Mast zette daarbij, bescheiden als hij is, vooral anderen in het zonnetje. Als eerste wordt Arnold Verkade in het spotlicht gezet. Een IYFR bijeenkomst zonder Arnold en Koosje is bijna niet denkbaar, maar de rol die zij in de fellowship spelen is evenzeer onnavolgbaar. Hun rol in de oprichting, in het internationale IYFR gebeuren en dan nog steeds door hun prettige gastvrijheid in Zaandam waar zij twee maal per jaar de landelijke Bridge ontvangen met een eenvoudig doch voedzaam maal, Koosje als perfecte kokkin/gastvrouw, Arnold als all-round adviseur van de Bridge. Sippo benoemt hen daarom als erelid van de ZW vloot. Helaas kon dit erelidmaatschap niet met een fraai gekalligrafeerde oorkonde worden bekroond, omdat de kalligraaf, een hartstochtelijk snoeper, na aanvaarding van de opdracht, vreugdevol zijn vinger in de koekjestrommel stekend, die vinger ernstig verwondde omdat zijn echtgenote, zijn snoeplust bestrijdend, krachtig met de vuist het deksel van dat doosje dichtsloeg. Gelukkig is de man herstellend en de oorkonde zal waarschijnlijk spoedig geleverd worden. Arnold, eveneens bescheiden, zei dat hij –indien geraadpleegd– het erelidmaatschap niet zou hebben geadviseerd, maar hij gaf daarbij geen argumenten. Een applaus bevestigde echter dat de leden geen bezwaar hadden. Veel waardering uitte Sippo voor de zeer alerte ondersteuning altijd van Henk van der Berg ontvangen, en de vooral op rust gebaseerde steun van Arend Oort, een rust, waarop ik jaloers ben, zei Sippo. Hij roemt verder de samenwerking met Michiel Mirandolle, Jaap Schermer, Ebe Veerman, Chiel Marien, Evert van der Stroom en last but not least first mate

Heyli. Dan introduceert hij Henny van Loosbroek, zijn opvolger als een man met vele ideeën, en vooral een man van de daad, zoals ook bleek toen hij de hele ZW vloot voor excursie in zijn weerkundig centrum ontving. Henny wordt met applaus ontvangen en hij oogst bijval als hij aankondigt voor 2010 weer een Pinksterweekend voor te bereiden, dat dan al “20 jaar wisselend bewolkt”

succesvol is geweest, en dat hij veel aandacht wil wijden aan ledenwerving.

Felix Keller, onze onvolprezen web-site beheerder wordt naar voren gehaald om nieuwe ontwikkelingen toe te lichten. Hij vertelt dat de web-site wat zal worden gemoderniseerd, en dat het z.g. content management ervan zal worden overgedragen aan de landelijke Rotary organisatie. Dat zal hem ontlasten van de zenuwen van het noodzakelijke bijstellen van het besturingssysteem, bijna elke drie jaar, als Bill Gates weer iets nieuws bedacht heeft. Hij is daarover zo opgelucht dat hij ons best wat hij noemt zijn “grootste watersport stommiteit” wil opbiechten. Dat speelde in 1976. Hij bedacht zich tijdens de terugreis per boot vanaf het IJsselmeer naar Brielle best een attendanc kaart te kunnen halen bij de RC van Gorinchem, die bijeenkomt in deze zelfde Groote Sociëteit. Helaas had de club wisselende ontmoetingstijden op de maandag. Soms ‘s middags, soms ‘s avonds. Het leek iets met de maanstand te maken te hebben; het vroeg een enorme berekening. Wij begonnen te begrijpen wat het probleem was: Felix had de verkeerde uitkomst berekend! Dat was nog tot daar aan toe. Het ergste was dat hij daarnaast een aankomstplan moest maken, rekening houdend met brug- en sluis openingstijden. En die bleken in het geheel niet berekenbaar. Slechts door een nacht tevoren bijna geheel te waken en bij nacht en ontij door sluizen en bruggen te gaan, kon hij, uitgeput, op het berekende tijdstip voor de sociëteit verschijnen. En daar was helaas op dat moment niets te beleven.

Maar nu des te meer. Want er werd een uitstekende lunch opgediend en die werd gretig en in zeer prettige sfeer door het geanimeerde gezelschap verorberd.

Een korte wandeling door het stadscentrum bracht ons bij

het Marken Volendam bootje dat nog steeds trots die naam voerend nu Linge tochtjes maakt, en wel op zeer prettige wijze. Niet alleen biedt het scheepje op haar dakterras fraaie zitplaatsen en binnen warme plaatsen, een kleine

bar staat gereed voor wat men maar wil drinken. De wind stond nog in het Noordwesten, tussen een enkele bui door zette de zon het Linge landschap in fraaie kleuren. Genoeg te beleven om met elkaar in grote gezelligheid te verkeren. En zo werd dan ook tegen vier uur s’ middags deze dag in opgewekte stemming afgesloten.

Chiel Marien

BRIDGE
ALGEMENE LEDENVERGADERING 14-11-2009
VOLENDAM

Op de plaats, waar 21 jaar geleden aan The Netherlands Fleet het charter werd uitgereikt, het sfeervolle Hotel Spaander in Volendam, troffen 14 november ruim 50 varende rotariërs elkaar voor de jaarlijkse Bridgevergadering. Onder het genot van koffie, thee en gebak en met uitzicht op het IJsselmeer, waar nog, ondanks een waarschuwing voor windkracht 8 B., druk gezeild werd, begroetten wij elkaar.

Deze bijeenkomst had een wat ander karakter dan gebruikelijk. In plaats van 's ochtends kwamen wij in het begin van de middag bij elkaar en werd het geheel afgesloten met een diner. Doordat de bridge een flinke bijdrage uit eigen middelen fourneerde konden de kosten voor de individuele leden laag worden gehouden.

Stipt om half drie opende onze commodore, Ebe Veerman, de vergadering. Daarbij was het duidelijk, dat Ebe iets met IT doet en heeft, want het was voor zover ik mij kan herinneren de eerste keer in de geschiedenis van onze vloot, dat één en ander met een powerpointpresentatie werd ondersteund. Secretaris, Evert van der Stroom, en penningmeester, Rolf Domenie, brachten hun verslag uit. Deze laatste paste een list toe door het afgesloten jaar één maand langer te maken om op die manier allerlei overlopende posten te vermijden. Volgend jaar dus één maand korter en daarna zal alles weer als vanouds zijn. Na precies het daarvoor uitgetrokken uur sluit Ebe, die de vergadering op zijn eigen onnavolgbare wijze heeft geleid, het huishoudelijke deel af en introduceert hij onze spreker prof. Dr. Laurens Hacquebord, zelf ook een rotarian. Ruim anderhalf uur hangen we aan de lippen van iemand, die duidelijk weet waar hij het over heeft en die niet schroomt te erkennen, dat hij iets niet weet. Een begenadigd spreker. Het verslag van zijn betoog vindt u elders in dit blad. Hoog tijd voor de borrel. Compliment voor de bediening, die in de mêlee daarvan het goede drankje bij de goede besteller aflevert.

Tijdens het diner wisselen de heren na elke gang van plaats, wat naast enige chaos, ook steeds weer nieuwe interessante gesprekspartners oplevert. Hier kent gezelligheid geen tijd met als gevolg, dat dit het enige programmaonderdeel is dat uitloopt en we pas tegen tien afscheid van elkaar nemen.

De bridge kan terugzien op een buitengewoon geslaagde bijeenkomst met een goede mix van fellowship en een interessante spreker. Weer moet worden vastgesteld, dat degenen die er niet waren ongelijk hadden. Misschien is dit ook de plaats om de woorden van onze commodore te memoreren, waarmee hij de leden opriep om ook de evenementen van de andere vloot te bezoeken.

Dieter Stok

Prof. Dr. Louwrens Hackebord
Over het Noordpoolgebied

Tot mijn spijt kon ik er niet bij zijn in Volendam toen Professor Louwrens Hackebord zijn verhaal hield over het Noordpoolgebied. Maar op 28-12 droeg hij het weer voor voor de verzamelde Groningse Rotary clubs. Ebe nodigde mij daarvoor uit, en ik aanvaardde die uitnodiging graag. Hackebords verhaal maakte diepe indruk op de aanwezigen.

Hadden wij misschien een Al Gore achtig verhaal verwacht over de verschrikkingen van de klimaatsverandering? Zijn verhaal was anders.

Die klimaatsverandering, zo zei hij, die is er gewoon en hij liet dat zien met prachtige beelden die achtereenvolgens een steeds geringere ijsbedekking van de poolzeen toonden. Wel was er vrij recent weer een lichte groei van het ijs, maar de lange termijntrend is onmiskenbaar: het ijs neemt af, de Noordpoolzee warmt op.

De omringende landen, Rusland, Noorwegen, Finland,

Groenland/Denemarken en Canada hebben daar geen moeite mee. In tegendeel. Bekend is de plaatsing van de Russische vlag op de bodem van het continentale plat bij Rusland. Men neemt aan dat hieronder rijke olievelden liggen, en met de plaatsing van vlaggen doet men, net als eind 19e eeuw, eigenlijk territoriale aanspraken. In Noord Canada onthult het verdwijnende ijs een rijkdom aan relatief makkelijk ontginbare ertsen—naast de verwachte olie! De open zee biedt gigantische vergroting van visgebieden en via de Arctische Zee zijn de afstanden tussen de grote industriële centra enorm veel korter dan via de traditionele wegen inclusief die via Suez en Panamakanaal. Niet alleen de vijf omringende staten staan daarom te popelen.

Was de toegang tot de zee sinds de 17e eeuw internationaal vooral bepaald door het boek Mare Liberum van onze landgenoot Hugo de Groot, in de 20e eeuw zoeken vele landen vanwege natuurlijke hulpbronnen, visgronden en om milieubescherming uit te kunnen oefenen op zee, nadere precisering en vooral uitbreiding van hun eigen rechten. Conflicterende claims mondden uit in de United Nations Conference On the Law of the Sea (UNCLOS), die in 1956 startte en in 1994 tot een conventie kwam. 160 landen namen eraan deel. In de conventie gaat het om het bepalen van grenzen, zoals die van de

territoriale wateren die bij Hugo de Groot 3 zeemijlen (de afstand van een kanonschot) was en werden uitgebreid tot 12 of 2 x 12 zeemijlen. Daarbuiten gelden 200 nM als exclusieve economische zones, toe te rekenen aan de aangrenzende landen. Verder gaat het over navigatie, recht van doorgang, visserij, diepzeeboringen, exploitatieregime, bescherming van het mariene milieu en wetenschappelijk onderzoek. Tenslotte natuurlijk de regeling van geschillen. Het is dus geen jungle meer, maar vanuit de vele invalshoeken is het denkbaar dat vele andere dan de aangrenzende vijf landen mee willen praten over de nieuwe mogelijkheden van de Arctic.

En Nederland roert zich. Hackebord wijst ons op het grote belang van NL bij de distributie van gas uit de Noordrussische gebieden, dat door de Oostzee pijpleiding via Nederland naar andere Europese landen zal worden getransporteerd, terwijl baggeraars als Bos Kalis prominent aanwezig zijn bij de ontwikkeling van nieuwe gas ontginningsplatforms in de Noordrussische toendra gebieden waar de harde ondergrond van permafrost door de opwarming verandert in ontoegankelijke moerassen. De haven van Rotterdam heeft met transport via de Arctic —ook als dat gedurende een vijftal maanden in de winter toch niet mogelijk is— gigantisch veel te winnen. Hackebord belichaamt zelf het Nederlandse wetenschappelijk onderzoek in de arctische gebieden. En dan is er natuurlijk ook het belang van de visserij. En tenslotte is er het toerisme, de cruise schepen. Met prachtige plaatjes laat Hackebord te toename van al deze activiteiten cumulatief zien en we staan perplex over de toename van scheepsbewegingen. Daar ga je als solozeiler, je veilig voelend in de Noordelijke wateren!

Wij kunnen ons, aldus Hackebord, niet beperken tot ach en wee geroep over de klimaatsverandering. Zelfs als we erin slagen die te keren door minder CO2 uitstoot, is de verwarming van de Noordelijke Poolzee de eerste paar honderd jaar niet om te keren. En het zou te gek zijn als wij het daar als belanghebbende natie bij lieten zitten en er niet voor zouden zorgen dat wij in het internationale gezelschap ons geluid laten horen en onze deskundigheid kunnen inzetten, om ons deel van de taart te krijgen. Er is dus werk aan de winkel!

Chiel Marien

Ton van Schaik

Ons lid Ton van Schaik verhuisde in 2009 naar Spanje. Hij droomde van het nieuwe Zwitserleven en bracht zijn boot White Hammer over naar de Spaanse ZO kust. Hij integreerde snel en raakte betrokken bij de oprichting van een spaanse vloot van de IYFR. Het zag er naar uit dat hij onze Spaanse correspondent zou worden.

Maar... hij kreeg een ongeluk.

In zijn onderstaande nieuwjaarsbericht doet hij zelf verslag

Lieve vriendinnen en vrienden,

Na alle lieve aandacht, die we van jullie hebben gekregen, sturen we nu een, weliswaar iets verlate, wens van ons. Omdat niet iedereen op de hoogte is van onze situatie, zal ik dat ook nog even moeten vertellen en omdat het e-mailen mij nog erg veel moeite kost, moeten jullie het helaas doen met een algemene versie.

Na onze verhuizing in 2008 waren we goed op weg om onze draai hier te vinden. Marianne is heel gelukkig met het huis en ik deed, zoals in de meeste rollenpatronen, het buitenwerk. Ook hielp ik Peter de Lint in Alfaz del Pi meestal een morgen in de week in zijn praktijk. We hebben het bruiden weer opgepakt en tennisten en wandelden één maal in de week, heel gezellig, met de Nederlandse vereniging in Jávea. De Rotaryclub had mij penningmeester gemaakt en hier zijn de vrouwen betrokken bij de fundraising, dus ook voor Marianne een leuke club van vrouwen met actie. Met de White Hammer maakten Marianne en ik, vaak met vrienden, dagtochtjes langs de mooie kust. Met Riex maakte ik een tocht begin september naar Ibiza en Formentera. Begin oktober met vrienden van onze Rotaryclub de Jávea herhaalden we dat, om de Spaanse IYFR op te richten (=het gezelschap bootjesmensen van Rotary). Hoogtepunt voor Marianne was het bezoek begin september van haar Rodense hockeyvriendinnen. Diverse vrienden en familieleden hebben al bij ons gelogeed en we genoten daarvan. Op 4 oktober waren wij beiden op de verjaardag van oudste kleindochter Isabella in Madrid. Op 7 oktober viel ik, heel ongelukkig, bij een partijtje tennis. De tussenwervelschijf tussen halswervel 3 en 4 klapte er tussenuit en beschadigde mijn halsmerg zodanig, dat ik

totaal verlamd op de baan lag, bloedend uit een grote hoofdwond. Met de ambulance ben ik eerst naar het lokale ziekenhuis in Dénia vervoerd en vandaar nog de zelfde dag naar het Universitair Medisch Centrum van Valencia. Na een week hebben ze mij geopereerd en een vervangende titanium discus tussen die beide wervels geplaatst. Op 28 oktober begon mijn rehabilitatie, revalidatie in de Universiteitskliniek "la Fe". We zijn nu een kleine drie maanden verder en na vier weken alleen plafonds te hebben bekeken, heb ik een soort Darwinistische evolutie doorgemaakt. Van een kwal op het strand ben ik via vis, reptiel enz. weer tot zoogdier geworden. De laatste ontwikkeling is zelfs weer tot homo erectus, bij tijd en wijle zonder rolstoel en rollator. Door sommigen wordt het traject wel vergeleken met de Elfstedentocht, maar daar heb ik meer plezier aan beleefd. Vooral de eerste weken waren een absolute horreur, omdat je totaal niet weet hoe het af gaat lopen. De kliniek en medewerkers zijn fantastisch en ik onderwerp mijzelf aan hun veeleisende regiem. Veel steun heb ik van Marianne en kinderen, die vanaf het begin de wacht hebben gehouden. We zijn nu het vijfde weekend al weer thuis en dat gaat keer op keer beter. Gezien het letsel loop ik als een "Wobbler" (googelen paard en hond) en zijn mijn handen en armen nog erg slap en ongecoördineerd. maar ik ben er nog en ik ben op de goede weg. Ik ga zo veel mogelijk van mijn functies terughalen. Gedurende de week geef ik mij zodanig, dat de weekends thuis een welkome rust betekenen.

Het Zwitserleven heeft een ongewenste wending genomen, maar met alle hulp, steun, wensen en reacties van vrienden en familie, gaan we deze tijd proberen om te buigen tot iets positiefs. Mijn fatum dwingt tot een stoïcijnse aanpak en mijn motto zal ik toepassen: "Deurdonderen".

Op 26 december hebben we mijn 68ste verjaardag gevierd en ik kon daar weer van genieten.

Iedereen heel hartelijk bedankt voor de Kerst- en Nieuwjaarswensen, ons excuus voor de uniformiteit van onze wens, een heel **Gelukkig en vooral gezond 2010** toegewenst door,

Marianne en Ton

Van Port Saint Louis naar Dénia

Door Ton van Schaik

Van Port Saint Louis naar Dénia, Spanje. deel I

Aan mijn zus en zwager, die meestal hun vakanties op de Oostzee varen, heb ik wel eens gevraagd waarom ze niet eens naar de Middellandse Zee gingen. Het standaard antwoord van mijn zusje is altijd: "Daar heb je geen wind". Na onze tocht van Port Saint Luis naar Dénia weet ik beter. Er zijn snel veranderende winden en dat geldt voor zowel de windrichting als voor de -kracht. Het zeilen op de Mediterranée is anders dan op onze Noordzee en Waddenzee. Alhoewel je in de zeegaten vaak vergelijkend weer hebt. Die snel wijzigende omstandigheden maken het zeilen enerverend en sportief. Je moet snel reven

en vaak kan die er dan ook weer snel uit.

De kapitein

Voor mijn pensionering hebben Marianne en ik diep nagedacht, waar we zouden willen gaan wonen na het werkzaam leven. Aan Marianne was de keuze. Daarbij had ik wel gevraagd of ze me niet in een stad wilde neerzetten en ook of ze rekening wilde houden met onze boot de "White Hammer". We

hebben het hele strand in Nederland van Hoek van Holland tot Bakkum bekeken en ook nog de kust van IJsselmeer en Randmeren. Maar op een goede dag in de winter van 2007/2008 besloot Marianne, dat we maar eens in Jávea moesten informeren naar huizen. We vierden daar al menige vakantie in het zomerhuis van het Spaanse deel van onze familie. Ik keek dan altijd met een jaloerse blik naar de zeilboten voor de kust in de baai. We hebben heel wat huizen bekeken en deden op de laatste dag van onze zoektocht een bod op een huis. De voorboden van de crisis in de bouw waren in Spanje al merkbaar en tot onze verbazing kregen we al na een paar uur een telefoontje, dat ons bod werd geaccepteerd. In Dénia werd op dat moment een nieuwe marina ingericht en daar kon ik nog een van de laatste ligplaatsen reserveren.

De White Hammer werd door transportbedrijf van de Wetering uit Loosdrecht naar Port Saint Louis gebracht. Op de HISWA in Amsterdam was ik in hun stand geweest en had een bijzonder plezierig gesprek. Ze zouden, wanneer er een transport van een grote boot geregeld moest naar Zuid Frankrijk, dat bootje van acht meter er wel bij laden. De boot werd opgehaald in Lauwersoog bij Jansma en keurig een paar dagen voor onze vlucht, in Marseille afgeleverd. Een prettig detail vond ik dat de chauffeur iedere dag even belde waar het transport was en dat alles goed was. Een geweldig bedrijf.

Vanuit Madrid, waar onze dochter met man en drie kleinkinderen woont, bracht Marianne de auto naar Jávea en ik vloog zelf met Ryanair naar Marseille.

Mijn vriend Rieks vloog uit Eindhoven en met een klein verschil in aankomsttijd konden we in een door de Marina Port Napoleon geregelde auto stappen.

Vanuit het vliegtuig had ik al de grote witte koppen op de zee gezien, maar nu op de grond en vanuit de auto wisten we het al: de Mistral was aan het waaien! Van eerdere vakanties in Zuid Frankrijk was me door de Fransen verteld, dat de Mistral tussen 5 en 10 dagen kon duren. Hij was al enige dagen aan het blazen en zou ons nog drie dagen in de haven houden.

5 juni, donderdag

Om 17.00 uur zijn we op de White Hammer, die nog op de bok staat. Voor donker tuigen we de mast en de giek er op. 's Nachts fluit de mistral door de verstaging. Het lijkt nog steeds aan te wakkeren. Het is vreemd en onwettelijk om in je

kooi in de boot op een bok te liggen met deze wind en alleen een beetje trillingen te voelen, zonder het klotsen van het water en het bewegen van de boot.

6 juni, vrijdag

Om 11.00 "mise dans l'eau" en naar de steiger. Beaufort 9, dus geen départ. We maken de boot klaar.

De eerste streep door de rekening.

7 juni, zaterdag

Windkracht 8 á 9 met een waarschuwing voor vlagen van 10 en meer. Wat is een haven dan ongezeilig. We maken een strandwandeling en verkennen de Rhone-monding.

Wat een ongelooflijke rotzooi ligt daar overal verspreid. Het valt ons moeilijk om tussen al die plastic en ijzeren scheepskarkassen en zwerfafval en flapperend plastic het mooie van landschap en natuur te zien.

Niemand vertrekt, dus ook wij niet. Ik besluit een tortilla española, naar receptuur van mijn dochter, te maken. Volgens Rieks, goed gelukt.

8 juni, zondag

De wind is 's nachts enigszins gaan luwen en op de anemometer van de haven 5 á 6. Dit vermeldt ook het weerbericht en het zal in de loop van de dag zelfs nog iets afnemen. We kijken nog even op de computer van de marina naar windguru.cz. en besluiten te vertrekken. Het kommaliewant is gevuld met voldoende proviand en we hebben drinkwater en diesel getankt. We zijn inmiddels tot de ontdekking gekomen, dat winterbergingbedrijf Jansma de belofte om de motor een beurt te geven, een extra reserve impeller neer te leggen en nog even voor het laden de boot te dippen en proef te draaien, niet is nagekomen. Door de voorjaarsdrukte in de haven zouden we pas over twee weken een monteur kunnen krijgen. We moeten het er op wagen. Foei, en dat nog wel voor een Fries. Tweede streep door de rekening.

We besluiten te vertrekken.

10.45 vertrek uit Port Napoleon. Eerst moeten we 15 mijl helemaal om de Rhone-monding heen varen met een slecht bezeeilde koers. Maar dan krijgen we tot het laatste deel van de middag een mooi windje, dat langzaam toeneemt en natuurlijk van richting verandert. De wind wordt

west en wakkert aan tot 7,8 met dito golven. We besluiten een reef in het grootzeil te zetten, de redingvesten aan te trekken, een life-line bij de hand te houden en vanuit het midden van de Golf du Lyon de kust op te gaan zoeken. Aanvankelijk plan was in één keer door te varen (zeilen) naar Collioure om

vandaar langs de Spaanse Costa Brava te gaan kusten. Tegen wind en golven zeilt de White Hammer niet lekker en dus veranderen we de koers naar Sète. Derde streep door de rekening. We varen op de motor en met gereefde genua heel krap in de duisternis daar op aan. Tegen de ochtend kan je de heuvel mooi aansturen. Op de elektronische kaart, die Jan Otten (lezing Zalmhuis) mij toestuurde is het overigens ook gemakkelijk navigeren.

Onze navigatie is driedubbel:

De nautische ouderwetse zeekaart.

Een Garmin plotter, waarin ook een wegenkaart van Europa zit.

En het NAVBLUE programma van Jan Otten.

Ondanks de relatief hoge golven valt het best mee om de navigatie op de kaart bij te houden.

We slingeren lekker in en hebben geen last van zeeziekte. 70 mijl.

Wordt vervolgd

Margo en Allart : *Het roer om*

December 2009.

Het laatste nieuws vanuit de marina van Lagos.

In de zomer van 2007 kwamen we met onze zeilboot "HEXE" in Portugal aan en tot op heden zijn we zo enthousiast over ons verblijf in de Algarve, dat we op vrijdag 4-XII-2009 een nieuwbouw vierkamerflat op de bovenste (3-de) woonlaag van een

langgerekt gebouw met plus minus

negentig wooneenheden in Lagos (27.000 inwoners) gekocht hebben.

Onder het gebouw is een gemeenschappelijke parkeergarage. Dit is de ligging:

37.05.47 Noord en 08.40.32 West

Het bouwterrein voor het gebouw zal

binnen afzienbare tijd worden omgebouwd tot een park en een zwembad. Nu is dat nog een rommelig terrein met bouwmaterialen en een golfplaten schutting erom heen.

Zodra we met onze boot in Vlaardingen terug zijn, in juni of juli a.s., zullen we twee makelaars benaderen: één om onze boot te verkopen en één ons appartement in Vlaardingen te verkopen.

We verheugen ons op deze spannende, nieuwe fase in ons leven.

De hartelijke groeten van

Allert & Margo

In de Algarve (Portugal)

**Te koop
Van de Stadt Carebbean
12.00x3.99x1.85 meter
(staal)**

Hexe (zeer compleet). De vraagprijs is € 79.000,--

margo.nicolai@live.nl & allert.wiersema@gmail.com

Ons Portugese mobiele tel. nummer: 00 351 91 363 5471

Post convention nieuws

**International Yachting Fellowship of Rotarians
POST CONVENTION CRUISE 24th – 27th JUNE 2010**

**Cruise the 1000 Islands of the St. Lawrence Seaway, Ontario, on board the replica
Steamboat “Canadian Empress”**

Departing Montreal on the morning of 24th June, and travelling by coach to historic Kingston – Canada’s first Capitol – stopping for lunch, and a tour of Fort Henry. *Originally built during the War between Great Britain (Canada being a British Colony at the time) and the United States of America. Re-built in 1832, and restored in 1936, the Fort opened as a Museum in 1938.*

We board the Canadian Empress at approximately 5.30pm.

The cost of the cruise includes all meals, on board entertainment, tours and attractions.

- 24th June: Board the Canadian Empress at 5.30pm. Welcome dinner – meet old friends and make new acquaintances.
- 25th June: Dinner with an “a la French” theme.
- 26th June: International Night. Each country represented on the cruise presents an item.
- 27th June: After lunch we disembark at 2.30pm

Members may wish to travel on to Toronto, back to Montreal or even stay on a few days in Kingston. Rotary Convention Attendees qualify for 10% discount on Canadian Rail, or depending on the interest, a coach may be able to be organized, to go to Toronto. Canadian Rail Website www.viarail.ca (Convention Code #11762)

Costs.

All cost are quoted in **Canadian Dollars.**

Coach Montreal to Kingston	\$40.00	per person
3 night cruise on Canadian Empress (including all meals and entertainment.)		
20 x St.Lawrence Cabins	\$1243.00	per person

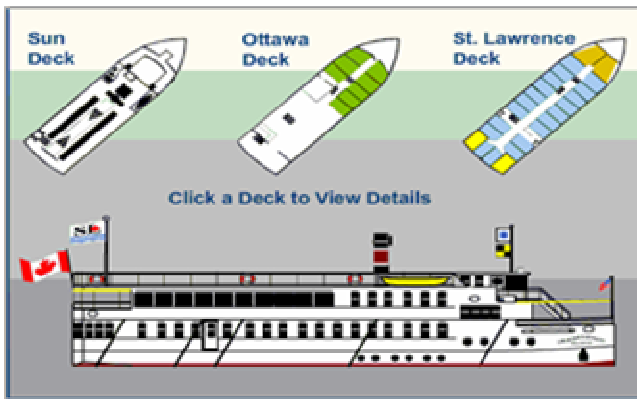
\$1400.00 **8 x Ottawa Cabins**
per person
\$1460.00 **2 x Sterling Cabins**
per person
\$1590.00 ***2 x Premier Cabins**
per person
(Based on double

occupancy per cabin)

Every endeavour will be made to accommodate your specific requests dependent on availability.

**(One Premier Cabin has been reserved for the Early Registration Up-grade Draw)*

All cabins have their own Shower and Private facilities

For registration see:
http://www.IYFR/t1/news/IYFR_registration_2010.pdf
Or: <http://www.IYFR.net>

ROTAVLOOT
INTERNATIONAL YACHTING FELLOWSHIP OF ROTARIANS

PORT BETAALD
PORT PAYE

ZUTPHEN
NETHERLANDS

ADRES STICKER

Verzendadres:
Berkelkade 10
7201 JE Zutphen

Bezoek onze nieuwe web-site
www.iyfr.nl

